

det, som han sidder med, og at en Erstatning for disse ikke kan gives, saafnart de ere udførte, forinden Loven traadte i Kraft. Man kan ikke paalægge Eieren — har Forslagsstilleren ment — nogen Pligt til at udrede en Erstatning, som han ikke var pligtig til at udrede den Gang, da Loven traadte i Kraft. Jeg tror, altsaa at kunne sige, at man i Forslaget med det Samme, man har søgt at fremme, hvad man anser for rigtig, baade for Brugernes og for Eienes Vedkommende har søgt paa det Stærkeste at værges sig imod, at Forslaget paa nogen Maade kom til at indeholde Noget, som med Hensyn til Fortiden kunde være til Præjudice for Eieren. Naar jeg siger, at Forslaget i sin Helhed efter Forslagsstillernes Mening, skulde komme ikke alene Brugernes, men ogsaa Eieren til Gode, saa vil jeg kun behøve at henvise til, hvad der er foreslaaet i Lovforslagets nuværende § 2, som ikke er foreslaaet forandret, nemlig, at naar en vis Tid er gaaet — for større Grundforbedringers Vedkommende 30 Aar, for mindre 10 Aar — saa bortfalder enhver Erstatningsret for Brugeren. Eiendommen falder i det Hele i den forbedrede Stikfælde tilbage til Eieren, uden at han skal give mindste Bederlag for de Forbedringer, der ere udførte paa Eiendommen. Jeg har endnu kun at omtale Endringsforslagene under Nr. 3, 4, 7 og 8. Væde Medlemmer ville se, at de ere af blot formel Bestaafenhed, og kun gaae ud paa at tilvebringe en, nogen, anden Rækkefølge af de enkelte Paragrafer, saaledes som disse ville komme til at se ud i Forbindelse med de foreslaaede Endringer. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de af Flertallet stillede Endringsforslag til det høie Things Velvillie og til Vedtagelse.

N. Andersen (Dense Amts 2den Valgtreds). Naar man vil lovgive om Wæner, som det foreliggende, er det jo ikke nok at se paa, hvad man i og for sig maa anse for ønskeligt, men har man virkelig til Hensigt at bringe et Udbytte ud af Forhandlingerne, gjælder det ogsaa om at tage i Betragtning, hvad der kan anses for opnaaeligt. Der er adskillige af Flertallets Forslag, som kunne synes ret tiltalende, set fra de nuværende Leieres Standpunkt, men jeg veed ikke, hvilke Udgifter Flertallet mener at have til at kunne sætte disse Forslag igjennem. Og hvis de virkelig tro, at kunne sætte dem igjennem, veed jeg ikke, hvorfor de ikke er gaaet noget videre, have gjort Skridtet fuldt ud og bragt de samme Forslag frem, som tidligere have været til Forhandling, om at føre alt Fæste og den Art Leieforhold til

Selveiendom. Det have væde Medlemmer ikke ment at kunne gjøre, jeg antager, fordi de ikke have troet at kunne føre det igjennem, og jeg veed derfor ikke, hvilket Haab de have om at kunne gennemføre, hvad de her have foreslaaet. Der er af Mindretallet stillet et Endringsforslag, som jeg tror, der kunde være nogen Udfigt til at faae gennemført, naar man vilde raade Bod paa de væsentligste Anker, som jeg har hørt, der ere fremkomne om det Forhold, der her er Tale om. Det, jeg har fundet at maatte tillægge den største Betydning af de Anker, der ere fremkomne mod de bestaaende Leieforhold vedrørende Huse paa Landet, er det, der er fremkommet fra det væde Medlem for Præsto Amts 2den Valgtreds (D. Christensen), naar han har udtalt, at man formanede Leierne til at bygge Husene op, og desuagtet kun gav dem Ret til at blive boende i dem som Leiere med et halvt Aars Opsigelse. Derved sætter man ganske vist en saadan Leier i en meget præfer Stilling, naar han efter at have anvendt en ikke ringe Betsøstning paa at skaffe en saadan Hellig reist desuagtet kunde opsiges med $\frac{1}{2}$ Aars Varjel, uden at der tilkom ham Erstatning for det, han havde bekostet paa Huset. Det var et Forhold, jeg for mit Vedkommende fandt, ikke burde existere, og jeg har derfor anstrengt mig for at vinde Tilslutning i Udvalget for et Forslag, som kunde forhindre, at noget Saadant kunde Sted. Det er jo ikke lykkes at faae Flertal i Udvalget om et saadant Endringsforslag, der imod har to andre Medlemmer og jeg sluttet os dertil. Bort Forslag gaar jo, som man vil have set, ud paa, at naar en Leier uden sin egen Villie kommer til at frashytte et Hus, som han har gjort Grundforbedringer paa, saa skal der tilkomme ham en Erstatning for det, han har kostet paa Huset eller Jordlodden. Vi foreslaa, at det udtrykkelig skal være forbudt i Fremtiden at paalægge Leierne at foretage saadanne Grundforbedringer paa Bygninger eller Jorder, med mindre det udtrykkelig er optaget som en Bestemmelse i Leiekontrakten, hvilken Erstatning der skal tildeles Leieren i det Tilfælde, han skal frashytte Huset uden sin egen Villie, altsaa efter Eiers Opsigelse. Vi have ligeledes foreslaaet at tilføje den Bestemmelse, at naar det paalægges Leieren at bekoste den aarlige Vedligeholdelse, da skal det i Leiekontrakten nøiagtig bestemmes, hvad dermed forstås, saaledes at Leieren til enhver Tid veed, hvad han har at rette sig efter, og kan være sikker paa, at der ikke paabyrdes ham Andet end det, som han frivillig er gaaet ind paa. Hvis dette Forslag